

послѣ четвѣртинѣ, послѣ пълнѣ и най-сѣтнѣ пакѣ четвѣртинѣ и сръпѣ.

А отщо става, можете попыта, та мѣсячина-та ни ся види да расте и послѣ да ся разсипва? Това наистинѣ е чудно и трѣбува да Ви го порастлъкувамъ. Мѣсячина-та, както казахмы е тъмна, а свѣти ни, защо-то отскача отъ неѣ свѣтлина-та, що ѣ пада отъ слънце-то. Кога-то отъ слънце-то пада свѣтлина на цѣло-то лице отъ мѣсячинѣ-тѣ, що гяда камъ насѣ, тогава отъ цѣло-то това лице ще отскача свѣтлина и мѣсячина-та цѣла ще ни свѣти. А кога-то мѣсячина-та изъ пѣтя си около земѣ-тѣ ся изврѣти и дойде така, що-то да ѣ свѣти слънце-то само възъ другѣ-тѣ странѣ, а на странѣ-тѣ ѣ откамъ насѣ да не свѣти, тогава нѣма да оскача камъ насѣ свѣтлина и мѣсячина-та си остая тъмна та не ни ся види. Ако ли ся изврѣти така, що-то да ѣ лъсне свѣтлина отъ слънце-то само на единъ рогъ отъ странѣ-тѣ ѣ камъ насѣ, тя ще ни свѣтне и ще ни ся види като сръпѣ, ако ли ѣ огрѣе слънце на половинѣ отъ лице-то ѣ що е камъ насѣ, нѣе щемъ ѣ видимъ наполовинѣ свѣтлѣ. И така нѣе видимъ мѣсячинѣ-тѣ *новѣ* като сръпѣ, *половинѣ*, послѣ *плнѣ* като едно тръкало, и най-сѣтнѣ пакѣ половинѣ и сръпѣ, нѣ мѣсячина-та нито расте нито ся разсипва, а види ни ся така, на спротивъ колко-то ѣ грѣе слънце възъ лице-то, що е камъ насѣ.

Черны-ты сѣнкы, кои-то ся видять по мѣсячинѣ-тѣ, кога-то е ясно, не сѣ друго нѣщо, а само долове измежду планины; като грѣе слънце на мѣсячинѣ-тѣ отъ плани-ты ѣ отскача повече свѣтлина и тѣи ни ся лъщять повече, а пакѣ отъ глѣбокы-ты ѣ долове отскача по-малко свѣтлина и тѣи ни ся видять